

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Бяла, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЯЛА в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Т. Дочев

при участието на секретаря Валентина Т. Великова
като разгледа докладваното от Пламен Т. Дочев Гражданско дело №
20214510100886 по описа за 2021 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл.26, ал.1, изр.1 от ТЗ и чл.280, чл.79 и чл.92 от ЗЗД.

Ищецът моли да бъде постановено решение, с което да бъде осъден ответника "Б-Контакт" ООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., Община Б., обл.Р., п.к. 7100, ул."Н.П." № ***, представлявано от управителя Л.М.Д. да заплати на В. ТР. Г., ЕГН: *****, адрес: гр.Б., обл.Р., ул. "Д-р П.И." № *** сумата в размер на 19 250 лв. /деветнадесет хиляди двеста и петдесет лева/, представляваща разликата между уговореното между страните месечно възнаграждение съгласно чл.5 от анекс към договора с търговски пълномощник от 03.01.2018г. в размер на 2 000 лв. и действително заплатеното такова в размер на 1 450 лв., за периода от месец септември 2018г. до месец юли 2021г. сумата в размер на 1 925 лв. /хиляда деветстотин двадесет и пет лева/, представляваща неустойка, уговорена в чл.10 от подписан между страните Анекс към договора с търговски пълномощник от 03.01.2018г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска в съда до окончателното изплащане на задължението.

Претендират се и направените по делото съдебни и деловодни разноски.

В срока и по реда на чл.131 ГПК е депозиран отговор на исковата

молба, с който проц. представител на ответника счита предявения иск за допустим, но неоснователен.

След преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните съдът приема следната фактическа обстановка и изведе следните правни изводи:

Търговския пълномощник има право да извършва правни действия от чуждо име (това на търговеца) и за чужда сметка. При извършването на тези действия задължително се оповестява фактът, че правните действия се извършват от чуждо име и че правните последици настъпват за търговеца, без да преминават в имуществената сфера на търговския пълномощник. При осъществяване на представителната власт търговският пълномощник се подписва, като задължително прибавя към фирмата на търговеца отбелязване, че е пълномощник. Това е едно основно различие с гражданския договор за управление. Търговският пълномощник не е изпълнителен директор или управител. Липсват изрични нормативни изисквания какъв да бъде договорът с търговския пълномощник, но в правния мир се използват като форма както граждански, така и трудови договори. Търговският пълномощник по смисъла на чл.26 от ТЗ осъществява само търговска дейност. Той не може наред с нея да упражнява и правата на работодател. Търговският пълномощник трябва да се осигурява съгласно чл.4, ал.3, т.5 или 6 от КСО/ вж.стр.25-59/, ако получава възнаграждение от фирмата и няма сключен трудов договор какъвто е настоящия контракт. Договорното правоотношение е възникнало чрез подписване на двустранен договор, чието съдържание е насочено към определяне на представителната власт на пълномощника ищец и размера на възнаграждението, което се дължи от страна на търговеца. Договорът се характеризира като двустранен – ненаименован, формален, в писмена форма с нотариална заверка на подписите или за извършване на услуги с личен труд, /договор за поръчка/ съобразно СИЕ и представените по делото сметки за изплатени суми /вж.стр.25-59/.

Разпоредбата на чл.280 от ЗЗД урежда договора за поръчка, с който довереникът /търговския пълномощник/ се задължава да извърши за сметка на доверителя /търговец/ възложените му от последния действия. В конкретния случай договорът за поръчка е консенсуален, едностранен и неформален с продължително изпълнение – по правило дейността на търг. пълномощник не се изчерпва с едно единствено действие, а се създава трайна

връзка между страните. Такъв договор се счита сключен с постигането на съгласие между страните и по него се създават задължения и за двете страни. Договорът за поръчка поначало е безвъзмезден - за извършената работа довереникът не получава възнаграждение. Законът обаче позволява договорът да предвижда възнаграждение за търг.пълномощник, ако той изпълнява възложената му поръчка/и. Неизпълнението на задълженията на страните по договора за поръчка съставлява основание за ангажиране на договорната отговорност на страните и за предявяване на искове пред съда за реализирането ѝ. Такива са исковете за реално изпълнение на договора, в това число иск на довереника /търг. пълномощник/ за заплащане на възнаграждение за приетата работа, както е уговорено, както и спорове за обезщетения.

В процесния случай от търг. пълномощник е предявен иск за плащане на уговорено възнаграждение съобразно анекс по договора от 03.01.2018г. Съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 от ЗЗД възнаграждение се дължи за извършена и приета работа. Следователно за основателността на такъв иск в тежест на търг. пълномощник съгласно чл.154, ал.1 от ГПК е да докаже: 1/ наличието на сключен договор; 2/ че е уведомявал търговеца за изпълнението на поръчките – чл.284, ал.1 от ЗЗД; 3/ размер на уговорено възнаграждение. В тежест на търговеца е да докаже: плащане на уговореното възнаграждение, така и че задълженията от страна на търг. пълномощник не е изпълнено или е изпълнено лошо - тежестта на доказване, че задължението на изпълнителя не е изпълнено или е изпълнено лошо, е върху търговеца, чието е възражението, че не дължи плащане /в този смисъл е Решение № 34/22.02.2010 г., ТД № 588/2009г., II т. о./

От друга страна правомощията на органите на дружеството са ясно разграничени в ТЗ - Общото събрание има правото да избира управителя, а управителят има правото да сключва всички други договори /чл.141, ал.1 от ТЗ/. Управителят сключва от името на дружеството договорите с работници - специалисти, или както в случая с търговския пълномощник чрез който ТД под форма участие в поръчки е осъществявало своя предмет на дейност. Сключването на тези договори е част от организационните функции на управителя, чрез упражняването на които осигурява персоналният състав необходими за неговата дейност.

При юридическите лица има задължително представителство и то е органно. Законът определя органите, които могат да ги представляват пред трети лица, както и обема на тяхната представителна власт. Органното представителство е начин на волеобразуване и на волеизявяване, защото органът е част от юридическото лице. Затова проявата на действията на органа към трети лица се разглежда винаги като проява на самото юридическо лице. Като сключва договори с трети лица, управителят не изразява собствена воля, а волята на търговското дружество, чийто орган е и което представлява по закон.

Сключването на тези договори не е в нарушение на закона и на решенията на управителните органи на търговското дружество. Видно от писмените доказателства /стр.155 съобразно текста на пълномощно на Ф.Ф./, представения договор за търг.пълномощник и процесния анекс, не съдържат права за определяне на възнаграждение за търг. пълномощник. Не съществува и изискване възнаграждението по тези договори да бъдат съгласувани с останалите съдружници в ответното търговското дружество. За тези възнаграждения не е необходимо съгласие на общото събрание на дружеството, каквото се предвижда за възнаграждението както управител или контрольори по ТЗ.

Ищецът в производството пред съда е представил процесния анекс, а в счетоводството на ответника липсва такъв /вж. СИЕ./ При това положение, съдът счита, че е сключен договор между страните, а неотразяването в разчетно-платежните ведомости не влияе на възникналото правоотношение между търговския пълномощник и ТД. Доказва се съществуването на анекс за уговорена сума в размер на 2 000 лв., която се явява основа за претендираното възнаграждение в размер на исковата сума и като правоотношение между страните. В този смисъл, ищецът е провел доказване, че за ответника е възникнало задължение за заплащане на разликата от дължимо възнаграждение.

С оглед на изготвената и неоспорена експертиза, вещото лице е установило в счетоводната документация на дружеството протокол от 05.01.2018г. и протокол от 20.01.2020г., с които Общото събрание на дружеството предвид разпоредбите на дружествения си договор са взели следните решения, че отказват повишаване на възнаграждението на 2 000 лв. на ищеца В. Г., като неприемливо предвид извършваната от него дейност, като с протокол от 05.01.2018г. и с протокол от 20.01.2020г. повишава

възнаграждението на ищеца В. Г. от 1 350 лв. на 1 450 лв.

От приобщените по делото писмени доказателства е видно, че анекс от 03.01.2018г. е породил правно действие по отношение на страните във връзка с претендираното от ищеца възнаграждение.

Съобразно събраните, приобщени доказателства и доказателствени средства, ТЗ и правната доктрина, съдът счита, че тези протоколи от 05.01.2018г. и от 20.01.2020г. се явяват ирелевантни за спора, тъй като не пораждат ефект по отношение на процесния анекс.

В т.5 от СИЕ в.л. е отбелязало, че не са представени документи за отчет от ищеца за работата му като търговски пълномощник в дружеството. Следователно ищецът не е изпълнил основно свое задължение произтичащо от чл.7.1 от договора за търговски пълномощник, скл. на 01.01.2008г. и чл.7 б "в" в анекса от 03.01.2018г., както и императивната разпоредба на чл.284, ал.2 от ЗЗД, което води до отхвърляне на исковата претенция като недоказана само на това основание.

Свидетелят Ч.Ч., който работи от януари 2021г. в „Б-Контакт“ ООД, също установява, че търговският пълномощник не е представял отчети за извършена дейност, а само е присъствал на срещи с Управителя на Дружеството с оглед организационната дейност на „Б-Контакт“ ООД. Свидетелката Н.К. - счетоводител в дружеството, установява, че ищецът никога не е претендирал възнаграждение в размер на 2 000 лв. и без никакви възражения е получавал заплащаното по ведомост възнаграждение от 1 350 и 1 450 лв.

Предвид направеното от ищеца оспорване по съдържание, както и, че подписите не са положени от подписалите ги лица, на установените в счетоводната документация от счетоводната експертиза и допуснатите като доказателства - протокол от 05.01.2018г. и протокол от 20.01.2020г. на дружеството, безспорно се установява, че последните са подписани от лицата положили подписите, включително и от починалия на 17.05.2021г. управител - Н.Т. В този смисъл съдът счита, че по безспорен начин се доказва, че оспорените протоколи са автентични и с валидно взети решения съобразно дружествения договор. Същият извод съдът прави и от приетата без оспорване СГЕ.

С оглед акцесорния характер на вземането за неустойка следва да се отхвърли и претенцията за обезвреда за забавено плащане на възнаграждението по чл.92, ал.1 от ЗЗД.

По възражението за прихващане за сумата от 7 000 лв. Предявеното

възражение следва да бъде отхвърлено като насрещно вземане по чл.103, ал.1 от ЗЗД, изчислено на основание чл.162 от ГПК, като съдът взема за критерий заключението на вещото лице, което е в размер на 2150 лв. видно от СИЕ /стр.126-стр.131/. Последните суми са изплатени на ищеца с РКО за ДМС. Размерът на последните са определяни на база от дейността на ТД, като тези суми са одобрявани и изплащани по предложение на съдружника - инж.Люб. Д.. Ето защо съдът не следва да извършва съдебната компенсация между две несъществуващи насрещни вземания на страните до размера на по-малкото от тях.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК, в тежест на ищеца следва да се възложат и направените от ответника разноси, в общ размер на 1 665,00 лв., от които 200 лв. за СГЕ, 200 лв. за СИЕ и 1 265.00 лв. заплатено възнаграждение за адвокатски хонорар.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на В. ТР. Г., ЕГН: *****, адрес: гр.Б., обл.Р., ул. "Д-р П. И." № **, против "Б-Контакт" ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.Б., Община Б., обл.Р., п.к. 7100, ул. "Н.П." № **, представлявано от управителя Л.М.Д. за сумата в размер на 19 250 лв. /деветнадесет хиляди двеста и петдесет лева/, представляваща разликата между уговореното между страните месечно възнаграждение съгласно чл. 5 от анекс към договора с търговски пълномощник от 03.01.2018г. в размер на 2000 лв. и действително заплатеното такова в размер на 1450 лв., за периода от месец септември 2018г. до месец юли 2021г., както и за сумата в размер на 1925 лв. /хиляда деветстотин двадесет и пет лева/, представляваща неустойка, уговорена в чл.10 от подписан между страните Анекс към договора с търговски пълномощник от 03.01.2018г., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска в съда до окончателното изплащане на задължението, като недоказани.

ПРИЗНАВА ЗА НЕДОКАЗАНО на основание чл.194, ал.3, вр. с ал.2, вр. с чл.193 ГПК проведеното от ищеца оспорване на истинността на представените по делото протокол от 20.01.2020г. и протокол от 05.01.2018г., относно авторството на подписите, положени от съдружниците в "Б-Контакт" ООД.

ОТХВЪРЛЯ възражението на „Б-Контакт“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.Б., Община Б., обл.Р., п.к. 7100, ул. "Н.П." № **, представлявано от управителя Л.М.Д. за прихващане на получена без

основание сума от В. ТР. Г., ЕГН: *****, адрес: гр. Б., обл. Р., ул. "Д-р П.И." № ***, в размер на 7 000 лв. /седем хиляди лева/, представляваща разликата между дължимата сума по договор и допълнително споразумение и действителното заплатената по РКО и сметка за неизплатени суми, като неоснователно и недоказано.

ОСЪЖДА В. ТР. Г., ЕГН: *****, адрес: гр. Б., обл. Р., ул. "Д-р П.И." № *** да заплати на „Б-Контакт“ ООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр.Б., Община Б., обл.Р., п.к. 7100, ул. "Н. П." № ***, представявано от управителя Л.М. Д. направените по делото разноси, в общ размер на 1 665,00 лв. /хиляда шестстотин шестдесет и пет лева/, от които 200 лв. за СГЕ, 200 лв. за СИЕ и 1 265.00 лв. заплатено възнаграждение за адвокатски хонорар.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Бяла: _____/п/_____